Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 16ης Ιουλίου 2025*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Iceland – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-106/23,

Iceland Foods Ltd, με έδρα το Deeside (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον G. Vos, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από την

International Trademark Association (INTA), με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τη N. Parrotta, την M. Περράκη και τον A. Lubberger, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον V. Ruzek,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Icelandic Trademark Holding ehf, με έδρα το Ρέικιαβικ (Ισλανδία), εκπροσωπούμενη από τους A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόρους,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Kowalik-Bańczyk, πρόεδρο, E. Buttigieg και I. Δημητρακόπουλο (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: G. Mitrev, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Οκτωβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα Iceland Foods Ltd ζητεί την ακύρωση της απόφασης του διευρυμένου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 15ης Δεκεμβρίου 2022 (υπόθεση R 1613/2019-G) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 23 Ιανουαρίου 2018 η Icelandic Trademark Holding ehf υπέβαλε στο EUIPO αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο είχε καταχωριστεί κατόπιν αιτήσεως που είχε καταθέσει η προσφεύγουσα στις 12 Φεβρουαρίου 2013 για το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

3 Τα καλυπτόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η κήρυξη ακυρότητας ενέπιπταν στις κλάσεις 29, 30 και 35 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσαν, για καθεμιά από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

– κλάση 29: «Κρέας, πουλερικά και κυνήγι· εκχυλίσματα κρέατος λαχανικών και φρούτων· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· εκχυλίσματα φρούτων και/ή λαχανικών· αλλαντικά· λουκάνικα· ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες, κονσέρβες φρούτων, κονσέρβες λαχανικών· επιδόρπια περιλαμβανόμενα στην κλάση 29· αυγά, γάλα· γαλακτοκομικά προϊόντα· γιαούρτι· έλαια και λίπη βρώσιμα· ξηροί καρποί και βούτυρα ξηρών καρπών· τουρσιά, τόφου· αλείμματα· σούπες· πάστες ξηρών καρπών· κατεψυγμένα τρόφιμα περιλαμβανόμενα στην κλάση 29· πατατάκια και προϊόντα πατάτας (για διατροφική χρήση)· προπαρασκευασμένα γεύματα και τα συστατικά τους· μικρογεύματα· κανένα από τα προαναφερθέντα προϊόντα δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου ή κυρίως από ψάρια»,

– κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο, κουσκούς, υποκατάστατα καφέ, αποστάγματα καφέ, εκχυλίσματα καφέ, μείγματα καφέ και κιχωρίου· σοκολάτα· προϊόντα σοκολάτας· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά ή/και ρύζι ή/και αλεύρι· άρτος, μπισκότα, κέικ, προϊόντα ζαχαροπλαστικής και ζαχαρώδη, βρώσιμος πάγος· μέλι, μελάσα· σιρόπι μελάσας· μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα· ξύδι, πιπέρι, σάλτσες, κέτσαπ, σάλτσες για σαλάτα· μπαχαρικά· τσάτνι (καρυκεύματα)· πάγος· παγωτό, γρανίτες,

κατεψυγμένα προϊόντα ζαχαροπλαστικής· παρασκευάσματα για την παρασκευή παγωτού ή/και γρανίτας ή/και κατεψυγμένων προϊόντων ζαχαροπλαστικής· δημητριακά για πρόγευμα· πίτσα, ζυμαρικά και προϊόντα ζυμαρικών· σκόνη κρέμας ζαχαροπλαστικής (κάσταρντ)· μους· πουτίγκες· κρεατόπιτες· μαγιονέζα· προϊόντα για το μαλάκωμα του κρέατος για οικιακή χρήση· βασιλικός πολτός για ανθρώπινη κατανάλωση [εκτός από ιατρικούς σκοπούς]· γλυκαντικά φυσικά· προπαρασκευασμένα γεύματα και τα συστατικά τους, μικρογεύματα, όλα περιλαμβανόμενα στην κλάση 30· κατεψυγμένα τρόφιμα περιλαμβανόμενα στην κλάση 30· βότανα»,

– κλάση 35: «Υπηρεσίες λιανικής πώλησης, υπηρεσίες καταστημάτων λιανικής πώλησης, υπηρεσίες λιανικής πώλησης με αλληλογραφία, υπηρεσίες λιανικής πώλησης με ηλεκτρονικό εμπόριο ή διαδικτυακά, υπηρεσίες σούπερ μάρκετ και υπεραγορών που σχετίζονται με την πώληση κρέατος, πουλερικών, κυνηγιού, εκχυλίσματα φρούτων και λαχανικών, φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα, εκχυλίσματα φρούτων και/ή λαχανικών, αλλαντικά, λουκάνικα, ζελέ, μαρμελάδες, κονσέρβες φρούτων, κονσέρβες λαχανικών, κομπόστες, επιδόρπια, αυγά, γάλα, γαλακτοκομικά προϊόντα, γιαούρτι, βρώσιμες πρωτεΐνες που προέρχονται από φασόλια σόγιας, έλαια και λίπη βρώσιμα, ξηροί καρποί και βούτυρα ξηρών καρπών, τουρσιά, βότανα, τόφου, αλείμματα, σούπες, πάστα ξηρών καρπών, κατεψυγμένα τρόφιμα, πατατάκια και προϊόντα πατάτας (για διατροφική χρήση), προπαρασκευασμένα γεύματα και τα συστατικά τους, μικρογεύματα, καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο, κουσκούς, υποκατάστατα καφέ, αποστάγματα καφέ, εκχυλίσματα καφέ, μείγματα καφέ και κιχωρίου, σοκολάτα, προϊόντα σοκολάτας, άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά και/ή ρύζι και/ή αλεύρι, άρτος, μπισκότα, κέικ, προϊόντα ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη, βρώσιμος πάγος, μέλι, μελάσα, σιρόπι, μαγιά, μπέικιν πάουντερ, αλάτι, μουστάρδα, ξύδι, πιπέρι, σάλτσες, κέτσαπ, σάλτσες για σαλάτα, μπαχαρικά, τσάτνι (καρυκεύματα), πάγος, παγωτό, γρανίτες, κατεψυγμένα προϊόντα ζαχαροπλαστικής, παρασκευάσματα για την παρασκευή παγωτού και/ή γρανίτας και/ή κατεψυγμένων προϊόντων ζαχαροπλαστικής, δημητριακά για πρόγευμα, πίτσα, ζυμαρικά και προϊόντα ζυμαρικών, σκόνη κρέμας ζαχαροπλαστικής (κάσταρντ), μους, πουτίγκες, κρεατόπιτες, μαγιονέζα, προϊόντα για το μαλάκωμα του κρέατος για οικιακή χρήση, βασιλικός πολτός για ανθρώπινη κατανάλωση (εκτός από ιατρικούς σκοπούς), γλυκαντικά φυσικά· διαφήμιση· υπηρεσίες μάρκετινγκ και προώθησης πωλήσεων· οργάνωση, λειτουργία και εποπτεία προγραμμάτων επιβράβευσης τακτικών πελατών και προγραμμάτων προώθησης πωλήσεων και παροχής κινήτρων για πωλήσεις· υπηρεσίες πληροφόρησης, συμβουλευτικές και γνωμοδοτικές υπηρεσίες που σχετίζονται με τις προαναφερθείσες υπηρεσίες».

4 Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως κήρυξης ακυρότητας ήταν, κατ’ ουσίαν, οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′, γ′ και ζ′, του εν λόγω κανονισμού [αντιστοίχως, νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β′, γ′ και ζ′, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].

5 Στις 27 Μαΐου 2019 το τμήμα ακυρώσεων έκανε δεκτή την αίτηση κήρυξης ακυρότητας για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που μνημονεύονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Στις 24 Ιουλίου 2019 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

7 Κατά τη διαδικασία ενώπιον του διευρυμένου τμήματος προσφυγών, η Icelandic Trademark Holding προέβαλε έναν επιπλέον λόγο ακυρότητας, πέραν των προβληθέντων ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, στηριζόμενο, κατ' ουσίαν, στην εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 2017/1001].

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Κατ' ουσίαν, πρώτον, έκρινε ότι η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του επίμαχου σήματος, η οποία στηριζόταν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ′, του κανονισμού 207/2009, ήταν απαράδεκτη, λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της κατά το στάδιο της προσφυγής.

9 Δεύτερον, αφενός, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, ήτοι το αγγλόφωνο ευρύ κοινό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιλαμβανόταν το επίμαχο σήμα ως ένδειξη ότι τα προσδιοριζόμενα από αυτό προϊόντα και υπηρεσίες είχαν προέλευση την Ισλανδία. Προσέθεσε ότι η αντίληψη αυτή δεν μεταβάλλεται από τα εικονιστικά στοιχεία του επίμαχου σήματος, λόγω του διακοσμητικού χαρακτήρα τους. Ως εκ τούτου, έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε καταχωριστεί κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009.

10 Αφετέρου, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών υπενθύμισε, κατ' ουσίαν, ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το επίμαχο σημείο να μην μπορεί να καταχωριστεί ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν πάση περιπτώσει, εάν το επίμαχο σήμα ήθελε εξεταστεί υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα ακυρώσεων προς συνέχιση της διαδικασίας,

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και την Icelandic Trademark Holding στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του διευρυμένου τμήματος προσφυγών.

12 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση κλήσης σε επ' ακροατηρίου συζήτηση.

13 Η Icelandic Trademark Holding ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

14 Η International Trademark Association (INTA) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

– να αποφασίσει ότι η ίδια θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Σκεπτικό

15 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αφορούν, αφενός, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009

16 Το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, το επίμαχο σήμα ήταν περιγραφικό της γεωγραφικής προέλευσης των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορούσε ή των χαρακτηριστικών τους, ιδίως με δεδομένο ότι ήταν ευρέως γνωστή η γεωγραφική ονομασία «Ισλανδία» και τα χαρακτηριστικά της χώρας αυτής όσον αφορά τη φύση, την οικολογία, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την οικονομική ευημερία και το ειδικευμένο εργατικό δυναμικό της, τα οποία συνδέονταν με τη βιομηχανία της και τις πραγματικές εξαγωγές. Από τα στοιχεία αυτά μπορεί να συναχθεί ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, η Ισλανδία ήταν χώρα ικανή να παράγει πολλά διαφορετικά είδη προϊόντων και να παρέχει ευρύ φάσμα υπηρεσιών. Επομένως, κατά το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, το ενδιαφερόμενο κοινό συνδέει τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες με το επίμαχο σήμα ως δηλωτικό της γεωγραφικής προελεύσεώς τους ή ορισμένων χαρακτηριστικών γνωρισμάτων τους τα οποία συνδέονται ειδικώς με την εν λόγω γεωγραφική προέλευση.

17 Η προσφεύγουσα και η INTA υποστηρίζουν ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009. Αμφισβητούν τις εκτιμήσεις του διευρυμένου τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, το συμπέρασμα περί του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών.

18 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, μολονότι δεν υπάρχει νομοθεσία σε επίπεδο Ένωσης η οποία να απαγορεύει την καταχώριση των ονομάτων των χωρών ως σημάτων, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών επέβαλε εντούτοις, εν τοις πράγμασι, τέτοια απαγόρευση με την προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, στηρίχθηκε, κατά την προσφεύγουσα, σε κριτήρια μη αποφασιστικής σημασίας όπως στο ότι το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει τη γεωγραφική ονομασία «Iceland» ή σε χαρακτηριστικά της τοποθεσίας αυτής τα οποία είναι ανακριβή και μη επιβεβαιωμένα και τα οποία, εν πάση περιπτώσει, δεν ασκούν επιρροή. Επιπλέον, δεν έλαβε υπόψη ορισμένες έρευνες τις οποίες προσκόμισε η προσφεύγουσα. Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι εσφαλμένως έκρινε ότι τα εικονιστικά στοιχεία του επίμαχου σήματος χρησίμευαν αποκλειστικά για την προβολή του λεκτικού στοιχείου. Ακόμη και αν το λεκτικό σήμα Iceland θεωρούνταν περιγραφικό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009, κάτι όμως που αμφισβητεί η προσφεύγουσα, τα εικονιστικά στοιχεία της χαρακτηριστικής τυπογραφικής εμφάνισης σε συνδυασμό με το κόκκινο και κίτρινο φόντο του επίμαχου σήματος αποκλείουν, αντιθέτως, το ενδεχόμενο να θεωρηθεί το σήμα αυτό περιγραφικό.

19 Το EUIPO και η Icelandic Trademark Holding αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA.

20 Συναφώς, από τη νομολογία προκύπτει ότι, βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 207/2009, το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται στο EUIPO ή μετά από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής λόγω προσβολής σήματος, εάν καταχωρίστηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού.

21 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση σήματα τα οποία αποτελούνται αποκλειστικώς από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στο εμπόριο, προς δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή παροχής της υπηρεσίας, ή άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της υπηρεσίας. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Ένωσης.

22 Τέτοια σημεία ή ενδείξεις θεωρείται ότι δεν μπορούν να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία του σήματος, ήτοι να προσδιορίσουν την εμπορική προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας [αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 2003, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, σκέψη 30, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, σκέψη 37].

23 Για να εμπίπτει ένα σημείο στην απαγόρευση την οποία προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να εμφανίζει αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα επίμαχα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορεί να το αντιληφθεί αμέσως, και χωρίς περαιτέρω σκέψη, ως περιγραφή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών ή ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματός τους [βλ. αποφάσεις της 12ης Ιανουαρίου 2005, Deutsche Post EURO EXPRESS κατά ΓΕΕΑ (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 22ας Ιουνίου 2005, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

24 Επιπλέον, μολονότι είναι αδιάφορο αν το χαρακτηριστικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009, έχει κύρια ή δευτερεύουσα σημασία από εμπορικής απόψεως, πρέπει πάντως να είναι αντικειμενικό και συνυφασμένο με τη φύση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και να αφορά εγγενές και μόνιμο στοιχείο του προϊόντος ή της υπηρεσίας [βλ. απόφαση της 7ης Μαΐου 2019, Fissler κατά EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

25 Όσον αφορά τα σημεία ή τις ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν προς δήλωση της γεωγραφικής προέλευσης ή του γεωγραφικού προορισμού κατηγοριών προϊόντων ή τον τόπο παροχής κατηγοριών υπηρεσιών σε σχέση με τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σήματος, και πιο συγκεκριμένα όσον αφορά τις γεωγραφικές ονομασίες, υπάρχει γενικό συμφέρον να παραμένουν στη διάθεση όλων, ιδίως λόγω της ικανότητάς τους όχι μόνο να δηλώνουν, ενδεχομένως, την ποιότητα και άλλες ιδιότητες των οικείων κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά και να επηρεάζουν ποικιλοτρόπως τις προτιμήσεις των καταναλωτών, παραδείγματος χάριν μέσω του συσχετισμού των προϊόντων ή των υπηρεσιών με ορισμένο τόπο που μπορεί να δημιουργήσει θετικά αισθήματα (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Bundesverband Souvenir

– Geschenke – Ehrenpreise κατά EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, σκέψη 37· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψη 26).

26 Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι η καταχώριση των γεωγραφικών ονομασιών ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκλείεται όταν πρόκειται, αφενός, για γεωγραφικές ονομασίες που δηλώνουν συγκεκριμένες γεωγραφικές τοποθεσίες οι οποίες είναι ήδη φημισμένες ή γνωστές για την οικεία κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών και συνδέονται, ως εκ τούτου, στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού με την αντίστοιχη τοποθεσία και, αφετέρου, για γεωγραφικές ονομασίες που είναι πιθανόν να χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις και πρέπει να παραμείνουν στη διάθεσή τους ως ενδείξεις γεωγραφικής προέλευσης της οικείας κατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψεις 29, 30 και 37).

27 Επομένως, η αίτηση καταχώρισης σημείου μπορεί να απορριφθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, σημείο γ', του κανονισμού 207/2009 μόνον εάν η γεωγραφική ονομασία της οποίας ζητείται η καταχώριση ως σήματος δηλώνει έναν τόπο που, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, συνδέεται ή πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα μπορεί να συνδεθεί στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού με την οικεία κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise κατά EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, σκέψη 38· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψη 31).

28 Ωστόσο, ακόμη και αν το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει μια γεωγραφική τοποθεσία, παρ' όλ' αυτά δεν προκύπτει αυτομάτως ότι το σημείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο ως ένδειξη γεωγραφικής προελεύσεως. Για να εξεταστεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του επίμαχου λόγου αρνήσεως καταχωρίσεως, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα κρίσιμα για την υπόθεση στοιχεία, όπως η φύση των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, η ευρεία ή περιορισμένη φήμη της επίδικης γεωγραφικής τοποθεσίας, ιδίως στον επίμαχο οικονομικό τομέα, και το κατά πόσον η συγκεκριμένη τοποθεσία είναι γνωστή στο ενδιαφερόμενο κοινό, οι συνήθειες του κλάδου της οικείας δραστηριότητας και σε ποιο βαθμό η γεωγραφική προέλευση των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να είναι κρίσιμη, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, για την εκτίμηση της ποιότητας και άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2005, Peek & Cloppenburg κατά ΓΕΕΑ (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, σκέψη 49].

29 Δεδομένου ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας στηριζόμενης σε απόλυτο λόγο απαραδέκτου, το καταχωρισμένο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τεκμαίρεται έγκυρο, απόκειται στο πρόσωπο που υπέβαλε αίτηση περί κηρύξεως ακυρότητας να προβάλει ενώπιον του EUIPO τα συγκεκριμένα στοιχεία που θα έθιγαν το κύρος του σήματος [απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt κατά ΓΕΕΑ – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, σκέψη 28].

30 Εν προκειμένω, πρώτον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού από το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στα σημεία 89 έως 93 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά τον οποίο το κοινό αυτό αποτελούνταν από το κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, στις 12 Φεβρουαρίου 2013, αγγλόφωνο ευρύ κοινό της Ένωσης, το οποίο βρίσκεται στο έδαφος της Κύπρου, της Φινλανδίας, της Ιρλανδίας, της Μάλτας, των Κάτω Χωρών, των σκανδιναβικών χωρών, περιλαμβανομένης της Δανίας, και του Ηνωμένου Βασιλείου.

31 Δεύτερον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η λέξη «Iceland» ήταν γνωστή σε σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού ως όνομα χώρας η οποία ανήκε, μεταξύ άλλων, στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).

32 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι το επίμαχο σήμα αποτελείται από το όνομα μιας χώρας η οποία βρίσκεται γεωγραφικά στην Ευρώπη και καταλαμβάνει μια σχετικά αραιοκατοικημένη περιοχή καθώς και επιφάνεια μεγαλύτερη από εκείνη ορισμένων κρατών μελών της Ένωσης και του ΕΟΧ.

33 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη ως καθοριστικό κριτήριο για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος το ότι η Ισλανδία ήταν γνωστή. Συγκεκριμένα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών επισήμανε με σαφήνεια, στο σημείο 121 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του εν λόγω σήματος απαιτείτο επίσης να ληφθούν υπόψη και άλλοι κρίσιμοι παράγοντες, όπως να είναι γνωστά τα χαρακτηριστικά του τόπου που προσδιορίζεται από τη γεωγραφική αυτή ονομασία και να υπάρχει σύνδεσμος μεταξύ των κατηγοριών προϊόντων και υπηρεσιών και του επίμαχου σήματος.

34 Τρίτον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη διάφορα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας από τα οποία μπορούσε κατά την άποψή του να συναχθεί ότι πρόκειται για χώρα ικανή να παράγει πολλά διαφορετικά είδη προϊόντων και να παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών.

35 Συναφώς, αφενός, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι είναι παγκοίνως γνωστό το γεγονός ότι η Ισλανδία είναι μία από τις πλέον φιλικές προς το περιβάλλον χώρες στον κόσμο, ενώ αμφισβητεί και την εκτίμηση του διευρυμένου τμήματος προσφυγών σχετικά με τις σημαντικές εμπορικές σχέσεις που διατηρεί η Ισλανδία με τα κράτη μέλη της Ένωσης καθώς και τον χαρακτηρισμό της ισλανδικής τουριστικής βιομηχανίας ως ευρισκόμενης σε πλήρη «άνθηση». Κατά την προσφεύγουσα, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι ο συνηθέστερος προορισμός για τις εξαγωγές των προϊόντων της Ισλανδίας ήταν η Δανία και όχι οι Κάτω Χώρες και υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα κρίνοντας ότι η Ισλανδία παρείχε ένα ευλόγως ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών.

36 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα ή στοιχείο προς αμφισβήτηση της ορθότητας των εκτιμήσεων του διευρυμένου τμήματος προσφυγών. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εκτίμηση των χαρακτηριστικών αυτών της Ισλανδίας δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τη γενική και μη εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας. Επιπλέον, πρώτον, η ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών στην προσβαλλόμενη απόφαση επιβεβαιώνει ότι αποδεικνύεται επαρκώς κατά νόμον ότι η Ισλανδία ήταν χώρα φιλική προς το περιβάλλον, τούτο δε συνέβαλε, εξάλλου, στο να καταστεί δημοφιλής τουριστικός προορισμός [βλ. σημεία 108, 109, 125, 126 και 146 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία αφορούν συγκλίνοντα πληροφοριακά στοιχεία από το *Collins Dictionary* και την *Encyclopedia Britannica*, καθώς και, μεταξύ άλλων, την έρευνα της Íslandsstofa (Promote Iceland), η οποία πραγματοποιήθηκε το 2015 στη Δανία, στη Γαλλία, στη Γερμανία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, όσον αφορά την αντίληψη που σχηματίζουν οι τουρίστες για την Ισλανδία, ή ακόμη, τα στοιχεία που προκύπτουν από το έγγραφο «Tourism in Iceland in Figures, May 2016» (Ο τουρισμός στην Ισλανδία με στατιστικά στοιχεία, Μάιος 2016)]. Δεύτερον, από τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι η Ισλανδία προσέφερε ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών, διατηρώντας παράλληλα, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες αυτές, σημαντικές εμπορικές σχέσεις με

τις χώρες του ΕΟΧ (βλ., μεταξύ άλλων, σημείο 127 της προσβαλλόμενης απόφασης, τα οποία παραπέμπουν στο ετήσιο στατιστικό δελτίο της Ισλανδίας του 2015 καθώς και στη δήλωση της προέδρου του τμήματος εξωτερικού εμπορίου της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ισλανδίας, της 27ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τις εξαγωγές της Ισλανδίας προς την Ένωση κατά την περίοδο από το 1999 έως το 2014). Εξάλλου, τα εν λόγω στοιχεία αποδεικνύουν ότι οι εμπορικές αυτές σχέσεις παρέμειναν σταθερές, ή και παρουσίασαν ελαφρά αύξηση, μετά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος στις 12 Φεβρουαρίου 2013.

37 Αφετέρου, όσον αφορά τις αμφισβητήσεις της προσφεύγουσας και της INTA ως προς το κατά πόσον τα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας που ελήφθησαν υπόψη στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι κρίσιμα για την εκτίμηση του συσχετισμού της χώρας αυτής με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 26 και 27 ανωτέρω προκύπτει ότι τα σήματα έχουν περιγραφικό χαρακτήρα όταν προσδιορίζουν συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές οι οποίες είναι ήδη φημισμένες ή γνωστές για την οικεία κατηγορία προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά και περιοχές για τις οποίες πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα χρησιμοποιηθούν από τις επιχειρήσεις ως ένδειξη γεωγραφικής προέλευσης της κατηγορίας των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών.

38 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ήταν αναγκαίο, εν προκειμένω, να ληφθεί υπόψη η «φήμη» της οποίας έχαιρε η Ισλανδία στο ενδιαφερόμενο κοινό ή την οποία μπορούσε να αποκτήσει στο μέλλον σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 28 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη ένα σύνολο περιστάσεων, ως είχαν στις 12 Φεβρουαρίου 2013 καθώς και υπό το πρίσμα της μελλοντικής εξέλιξής τους, οι οποίες δεν περιορίζονται μόνο στο ζήτημα της φήμης. Επιπλέον, τα διάφορα χαρακτηριστικά της Ισλανδίας, τα οποία έλαβε υπόψη το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, είναι σημαντικά προκειμένου να καθοριστεί σε ποιον βαθμό η γεωγραφική προέλευση των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να είναι κρίσιμη κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού για την εκτίμηση της ποιότητας ή άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

39 Για τους ίδιους λόγους, η προσφεύγουσα δεν δύναται βασίμως να προσάψει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι έλαβε υπόψη την οικονομική ευημερία, περιλαμβανομένης και της εκτίμησης του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ), του ειδικευμένου εργατικού δυναμικού ή ακόμη της παρουσίας διαφόρων βιομηχανιών, δεδομένου ότι βάσει των κριτηρίων αυτών ήταν δυνατό να καθοριστεί αν η Ισλανδία μπορούσε να γίνει γνωστή ή να αποκτήσει φήμη ως τόπος γεωγραφικής προέλευσης των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Από μια συνολική θεώρηση της προσβαλλόμενης απόφασης, ιδίως δε από τα σημεία 146, 147 και 176, προκύπτει ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών αναγνώρισε τη σημασία της ισλανδικής οικονομίας (τόσο από απόψεως ποσοτικών στοιχείων, όπως το ΑΕΠ, όσο και από απόψεως ποιοτικών στοιχείων) προκειμένου να επιβεβαιώσει το συμπέρασμά του όσον αφορά την ικανότητα της χώρας αυτής να παράγει και να παρέχει ευρύ φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών και όσον αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος στην αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού. Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι το ΑΕΠ είναι κρίσιμο για τον καθορισμό των χαρακτηριστικών μιας γεωγραφικής περιοχής η οποία προσδιορίζεται από το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση και, κατά συνέπεια, για την εκτίμηση του συνδέσμου που υφίσταται μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτονται από το εν λόγω σημείο και της προσδιοριζόμενης γεωγραφικής ονομασίας [πρβλ. απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2022, Govern d'Andorra κατά EUIPO (Andorra), T-806/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:87, σκέψη 65]. Εν προκειμένω, από τα σημεία 118, 127 και 144 της

προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει επιπροσθέτως ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τους οικονομικούς δείκτες στο σύνολό τους, σε συνδυασμό με τα στατιστικά στοιχεία για τις εξαγωγές και τις εισαγωγές της Ισλανδίας.

40 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να εξεταστεί συγκεκριμένα το ζήτημα αν, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, το επίμαχο σήμα προσδιόριζε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως τόπο ο οποίος συνδεόταν με τις οικείες κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών ή αν πιθανολογείται ότι μελλοντικά θα υπάρξει τέτοια σύνδεση.

Επί των προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 29 και 30 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

41 Πρώτον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ένδειξη της γεωγραφικής προέλευσης, κατ' ουσίαν, των τροφίμων και των γεωργικών προϊόντων συνιστά όχι μόνον συνήθη πρακτική στο εμπόριο, αλλά και, όσον αφορά ορισμένα προϊόντα, υποχρέωση προς εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας των καταναλωτών και διασφάλιση του δικαιώματός τους στην πληροφόρηση. Επομένως, οι καταναλωτές που συναντούν το όνομα χώρας επί των προϊόντων αυτών είναι πιθανότερο να το αντιληφθούν ως τόπο προέλευσης και να το εκλάβουν ως περιγραφικό, τούτο δε ακόμη και αν η εν λόγω χώρα δεν χαίρει φήμης ή δεν είναι γνωστή για το συγκεκριμένο προϊόν.

42 Δεύτερον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι η Ισλανδία μπορούσε να συνδεθεί κυρίως με τα ψάρια, τα θαλασσινά, το κρέας και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, παρήγε πάντως και άλλα τρόφιμα, όπως φρούτα, λαχανικά και βότανα. Επιπλέον, από τα θερμοκήπια, τα οποία θερμαίνονται με γεωθερμική ενέργεια, θα μπορούσε ευλόγως να αναμένεται ικανότητα παραγωγής αρκετά μεγάλης ποικιλίας τροφίμων. Δεδομένου ότι στην Ευρώπη εκτρέφονται πουλερικά και ότι είναι σύνηθες να παράγονται, να συσκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο αυγά και δημητριακά, ζύθος, νερό, χυμοί φρούτων και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, οι καταναλωτές θα πίστευαν ότι τα προϊόντα αυτά ενδέχεται να προέρχονται από την Ισλανδία. Το ίδιο ισχύει και για τα βρώσιμα λίπη και έλαια και ειδικότερα για το κραμβέλαιο, το οποίο μπορεί να καλλιεργηθεί σε ψυχρότερα κλίματα.

43 Τρίτον, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών απεφάνθη ότι, μολονότι, ως εκ της φύσεώς τους, ορισμένα προϊόντα της κλάσης 30 δεν καλλιεργούνταν στην Ισλανδία, όπως το κακάο, ο καφές, το τσάι, το ρύζι, το σάγο και η ταπιόκα, μπορούσαν εντούτοις να μεταποιηθούν εκεί και να προσαρμοστούν στις τοπικές προτιμήσεις.

44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών εσφαλμένως επικεντρώθηκε, κατά την εκτίμηση του συνδέσμου μεταξύ των προϊόντων των κλάσεων 29 και 30 και της επίμαχης γεωγραφικής ονομασίας, στο γεγονός ότι η Ισλανδία παρήγε, σε ορισμένο βαθμό, τρόφιμα, ενώ η παραγωγή αυτή αντιπροσώπευε μικρό μόνον μέρος των προϊόντων που εξήγε η χώρα. Επιπλέον, για ορισμένα «εξωτικά» προϊόντα, οι εκτιμήσεις του διευρυμένου τμήματος προσφυγών είναι αμιγώς θεωρητικές και αλυσιτελείς. Πέραν τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η νομική υποχρέωση αναγραφής της χώρας προέλευσης σε ένα προϊόν δεν ασκεί καμία επιρροή στη χρήση του ονόματος της χώρας αυτής ως σήματος.

45 Συναφώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι τα προσδιοριζόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 περιλαμβάνουν τρόφιμα φυτικής και ζωικής προέλευσης και υγρά προοριζόμενα για κατανάλωση από τον άνθρωπο, εμπίπτουν δε όλα στον τομέα των τροφίμων.

46 Κατά τη νομολογία, είναι σύμφωνο με τη συνήθη πρακτική όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα διατροφής να προσδιορίζονται τα προϊόντα αυτά με γεωγραφικό όρο ο οποίος υποδεικνύει ή μπορεί να υποδείξει τη γεωγραφική τους προέλευση [πρβλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2003, Nordmilch κατά ΓΕΕΑ (OLDENBURGER), T 295/01, EU:T:2003:267, σκέψεις 42 έως 45]. Η γεωγραφική προέλευση των επίμαχων προϊόντων μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ιδιαιτέρως κρίσιμη, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, για την εκτίμηση της ποιότητας ή άλλων χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων, υπό το πρίσμα επίσης γενικών υγειονομικών, οικονομικών, περιβαλλοντικών, κοινωνικών ή δεοντολογικών λόγων.

47 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του EUIPO, η Ισλανδία παράγει και εξάγει διάφορα είδη αγροδιατροφικών προϊόντων, μεταξύ των οποίων ψάρια και προϊόντα με βάση το ψάρι, διάφορα είδη κρέατος, γαλακτοκομικά προϊόντα, φρούτα και λαχανικά. Ειδικότερα, από τα εν λόγω στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η Ισλανδία παρήγε και εξήγε τα προϊόντα αυτά μεταξύ του 1999 και του 2014, ήτοι για χρονική περίοδο τόσο προγενέστερη όσο και μεταγενέστερη της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης καταχώρισης του επίμαχου σήματος [βλ. μεταξύ άλλων, σημείο 127 της προσβαλλόμενης απόφασης, το οποίο παραπέμπει στο ετήσιο στατιστικό δελτίο της Ισλανδίας του 2015 καθώς και στη δήλωση του προέδρου του τμήματος εξωτερικού εμπορίου της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ισλανδίας, της 27ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τις εξαγωγές της Ισλανδίας προς την Ένωση κατά την περίοδο από το 1999 έως το 2014].

48 Επιπλέον, ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε στο σημείο 154 της προσβαλλόμενης απόφασης (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), όσον αφορά ορισμένα από τα λοιπά επίμαχα προϊόντα, όπως τα πουλερικά και τα αυγά, ότι μπορούσαν να εκτρέφονται και να παράγονται σε ολόκληρη την Ευρώπη και, επομένως, μπορούν να εκτρέφονται και να παράγονται και στην Ισλανδία. Ομοίως, βρώσιμα λίπη και έλαια, ιδίως κραμβέλαιο, μπορούσαν να παραχθούν ή να καλλιεργηθούν ακόμη και σε ψυχρότερα κλίματα, όπως στην Ισλανδία. Επομένως, στο σύνολό τους, τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, μπορούν να παράγονται, να συσκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο στην Ισλανδία και να εξάγονται προς τις χώρες του ΕΟΧ.

49 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κατά την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος η Ισλανδία παρήγε ευρύ φάσμα προϊόντων των κλάσεων 29 και 30, τα οποία προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, εξήγε επίσης τα προϊόντα αυτά και μπορούσε να παράγει άλλα προϊόντα. Λαμβανομένης υπόψη της πραγματικής ή δυνητικής ικανότητας της Ισλανδίας να παρασκευάζει και να εξάγει τα προϊόντα αυτά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όταν ένα από τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 διατίθεται στο εμπόριο με το επίμαχο σήμα, μπορεί να γίνει αντιληπτό ως προερχόμενο από τη χώρα αυτή. Συναφώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να προσαφθεί στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό περί «ελάχιστου» μεριδίου τροφίμων τα οποία εξάγει η Ισλανδία. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι τρέχουσες εξαγωγές τροφίμων από την Ισλανδία δεν αποτελούν σχετικά σημαντικό μερίδιο των εξαγωγών της εν γένει, ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την περιγραφική σχέση μεταξύ του σήματος και των προϊόντων των κλάσεων 29 και 30, στο μέτρο που δεν λαμβάνει υπόψη την προοπτική του πιθανολογούμενου συσχετισμού του επίμαχου σήματος με τα οικεία προϊόντα.

50 Επιπλέον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει επιχειρήματα προκειμένου να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του επίμαχου σήματος και του κρέατος φώκιας, επισημαίνεται ότι δεν θέτει εν αμφιβόλω το γεγονός ότι άλλα είδη κρέατος, όπως το βόειο, το πρόβειο και το χοιρινό κρέας, παράγονται στην Ισλανδία και, σύμφωνα με τα αποδεικτικά

στοιχεία που προσκομίσθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία, εξάγονται από την Ισλανδία. Επομένως, η επιχειρηματολογία της δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος όσον αφορά την ευρύτερη κατηγορία του «κρέατος» που εμπίπτει στην κλάση 29.

51 Είναι βεβαίως αληθές, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι το κακάο, ο καφές και το τσάι, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 30, ως εκ της φύσεώς τους δεν καλλιεργούνται στην Ισλανδία και είναι απίθανο να καλλιεργηθούν στο μέλλον. Εντούτοις, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ορθώς υποστήριξε, στα σημεία 152 και 155 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι μπορούσαν να μεταποιηθούν και να προσαρμοστούν στις τοπικές προτιμήσεις. Κρίσιμα είναι επίσης τα παραδείγματα που επικαλέστηκε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών όσον αφορά ποικιλίες τσαγιού από την Ιρλανδία, την Αγγλία ή τη Σκωτία, όπου το προϊόν αυτό δεν καλλιεργείται, οι οποίες προσφέρονταν για λιανική πώληση εντός της Ένωσης. Οι ίδιες διαπιστώσεις ισχύουν και για άλλα προϊόντα των επίμαχων κλάσεων, όπως η ζάχαρη, η σοκολάτα και τα προϊόντα με βάση τη σοκολάτα ή διάφορα προϊόντα με βάση τα φρούτα, τα οποία μπορούν να καλλιεργούνται και να αποξηραίνονται, να διατηρούνται σε κονσέρβα ή να μεταποιούνται με κάποιον άλλο τρόπο στην Ισλανδία, ιδίως όταν πρόκειται για προϊόντα που έχουν ως βάση τα μύρτιλα, τα άγρια μούρα ή τα φραγκοστάφυλα (βλ. σημείο 152 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

52 Μολονότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αφορούσαν την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων τα οποία να επιβεβαιώνουν ότι αποτελεί πρακτική, στην Ισλανδία, προϊόντα όπως το κακάο, ο καφές ή το τσάι, καθώς και άλλα προϊόντα που αναφέρονται στη σκέψη 51 ανωτέρω, να μεταποιούνται ή να προσαρμόζονται στις τοπικές προτιμήσεις, επιβάλλεται εντούτοις η διαπίστωση ότι κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού επρόκειτο για ένα εύλογο ενδεχόμενο. Πράγματι, για το συγκεκριμένο είδος προϊόντων μπορεί να εφαρμόζεται ιδιαίτερο είδος εμπορικής προώθησης, στο πλαίσιο της οποίας προβάλλεται ένα προϊόν το οποίο έχει γευστικά χαρακτηριστικά προσαρμοσμένα στις τοπικές προτιμήσεις ή άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία συνδέονται με τη γεωγραφική τους προέλευση.

53 Επισημαίνεται ότι τα προϊόντα αυτά, καθώς και ορισμένα άλλα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, όπως τα μπαχαρικά, οι σάλτσες, το κέτσαπ και πολλά άλλα προϊόντα, μπορούν κατόπιν προσαρμογής να αποκτήσουν χαρακτηριστικά τα οποία προσιδιάζουν στην Ισλανδία, λαμβανομένων υπόψη, για παράδειγμα, των μεθόδων επεξεργασίας που καθιστούν δυνατή την ανάδειξη ιδιαίτερων γεύσεων, και να γίνονται αντιληπτά ως τέτοια από το ενδιαφερόμενο κοινό.

54 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, συνάγεται ότι ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30.

Επί των υπηρεσιών που εμπίπτουν στην κλάση 35 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα

55 Οι υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 35 και προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα, αφενός, αναφέρονται κατ' ουσίαν στη λιανική πώληση σε καταστήματα και στο διαδίκτυο. Αφετέρου, πρόκειται για υπηρεσίες διαφήμισης, μάρκετινγκ, προώθησης πωλήσεων καθώς και για υπηρεσίες οργάνωσης και εμπορικής εκμετάλλευσης επιχείρησης.

56 Το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σήμα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά στον τόπο από τον οποίο παρέχονταν κατά κανόνα οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης της κλάσης 35. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να αντιληφθεί το σήμα αυτό ως αναφορά σε συγκεκριμένη ποιότητα προϊόντων τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στο πλαίσιο των εν λόγω υπηρεσιών.

57 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι είναι απίθανο οι υπηρεσίες της κλάσης 35 να έχουν προέλευση την Ισλανδία, λαμβανομένης υπόψη της χαμηλής πυκνότητας του πληθυσμού της και του κατά μεγάλο μέρος μη κατοικήσιμου εδάφους της, τα οποία δεν καθιστούν δυνατή τη διατήρηση αλυσίδας καταστημάτων τροφίμων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Ισλανδία δεν «εξάγει» καμία υπηρεσία λιανικής πώλησης.

58 Προκαταρκτικώς, μολονότι τούτο δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, πρέπει να σημειωθεί ότι στο σημείο 160 της προσβαλλομένης απόφασης το διευρυμένο τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι οι οικείες υπηρεσίες ήταν «κατά βάση υπηρεσίες λιανικής πώλησης». Στο σημείο 161 της προσβαλλόμενης απόφασης, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ανέλυσε τον σύνδεσμο μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και της επίμαχης γεωγραφικής ονομασίας, αναφερόμενο ρητώς σε «καταστήματα λιανικής πώλησης». Εντούτοις, στα σημεία 162 έως 164 της προσβαλλόμενης απόφασης, στο πλαίσιο της ανάλυσης του εν λόγω συνδέσμου, δεν ονομάζει ρητώς τις μνημονευόμενες υπηρεσίες και αναφέρεται σε «κατηγορίες υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα» (σημείο 162), «[στις εν λόγω] υπηρεσίες» ή σε «αυτές τις υπηρεσίες» (σημείο 163), στις «υπηρεσίες που αφορά το επίμαχο σήμα» και στις «οικείες υπηρεσίες» (σημείο 164), στα σημεία δε αυτά της προσβαλλόμενης απόφασης μνημονεύεται εξάλλου η απόφαση της 20ής Ιουλίου 2016, Internet Consulting κατά EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) (T-11/15, EU:T:2016:422), η οποία αφορούσε, κατ' ουσίαν, υπηρεσίες διοικήσεως και διαχειρίσεως επιχειρήσεων.

59 Επομένως, μολονότι, στη συλλογιστική του, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών δεν αναφέρθηκε ρητώς σε υπηρεσίες διαφήμισης, μάρκετινγκ και εμπορικής προώθησης, καθώς και σε υπηρεσίες οργάνωσης και εμπορικής εκμετάλλευσης επιχείρησης, από τη συνολική ανάγνωση του σκεπτικού που εκτίθεται στα σημεία 162 έως 164 της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά όλες τις υπηρεσίες που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα και όχι μόνον εκείνες που αφορούν τη λιανική πώληση. Συγκεκριμένα, οι διαπιστώσεις που συνδέονται με τα ειδικά χαρακτηριστικά των υπηρεσιών τις οποίες μπορεί να περιγράφει η γεωγραφική ονομασία «Ισλανδία», καθόσον οι υπηρεσίες αυτές «προσαρμόζονται, για παράδειγμα, στις ιδιαίτερες απαιτήσεις των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην περιοχή αυτή, η οποία χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερο πολιτικό, διοικητικό και γλωσσικό πλαίσιο», ισχύουν, κατ' αρχήν, μόνον για τις υπηρεσίες, κατ' ουσίαν, της διαφήμισης, του μάρκετινγκ και της προώθησης πωλήσεων, καθώς και για τις υπηρεσίες οργάνωσης και εμπορικής εκμετάλλευσης μιας επιχείρησης, τούτο δε κατά μείζονα λόγο καθόσον η δήλωση αυτή αναφέρεται στο επαγγελματικό κοινό, για το οποίο και προορίζονται οι συγκεκριμένες υπηρεσίες.

60 Εν πάση περιπτώσει, ελλείψει επιχειρημάτων της προσφεύγουσας και της INTA σχετικά με την εκτίμηση του μελλοντικού συνδέσμου μεταξύ των υπηρεσιών που παρατίθενται στις σκέψεις 58 και 59 ανωτέρω και της γεωγραφικής ονομασίας που προσδιορίζεται από το επίμαχο σήμα, η παρούσα ανάλυση του Γενικού Δικαστηρίου θα επικεντρωθεί στην εκτίμηση αυτή λαμβανομένων υπόψη μόνον των υπηρεσιών, κατ' ουσίαν, της λιανικής πώλησης καθώς και της επίμαχης γεωγραφικής ονομασίας.

61 Υπογραμμίζεται ότι οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα αφορούν τρόφιμα, ποτά και προϊόντα οικιακής χρήσης τα οποία παράγονται όλα στην Ισλανδία. Επιπλέον, μπορεί να πρόκειται για προϊόντα όπως τα ψάρια, τα θαλασσινά ή άλλα προϊόντα αλιείας, για τα οποία η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Ισλανδία είναι γνωστή ως χώρα προέλευσης.

62 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί του ότι οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται από το επίμαχο σήμα δεν εξάγονται και περί του ότι η Ισλανδία δεν φημίζεται για τις υπηρεσίες αυτές, καθώς και τα επιχειρήματα με τα οποία προβάλλεται ότι το μέγεθος του ισλανδικού πληθυσμού δεν συνάδει με την ικανότητα της χώρας αυτής να διατηρεί αλυσίδα καταστημάτων τροφίμων δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 37 και 38 ανωτέρω, χωρίς, εξάλλου, να ασκεί επιρροή οποιαδήποτε διάκριση ανάλογα με τη σημασία της επίμαχης γεωγραφικής περιοχής από δημογραφικής απόψεως. Συγκεκριμένα, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι, όταν οι επίμαχες υπηρεσίες φέρουν το επίμαχο σήμα, θα γίνονται αντιληπτές ως παρεχόμενες σε καταστήματα τα οποία βρίσκονται στη χώρα αυτή.

63 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επισημαίνεται ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το επίμαχο σήμα είχε περιγραφικό χαρακτήρα όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσης 35.

Επί ορισμένων ισχυρισμών που προβάλλουν η προσφεύγουσα και η INTA ως προς όλες τις κλάσεις

64 Κανένα από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA δεν είναι ικανό να αναιρέσει το συμπέρασμα του διευρυμένου τμήματος προσφυγών σχετικά με τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που καλύπτει.

65 Πρώτον, η προσφεύγουσα και η INTA υποστηρίζουν ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, κατ’ ουσίαν, ότι η καταχώριση των ονομάτων χωρών προσέκρουε κατ’ ανάγκην στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ′ και στ′, του κανονισμού 207/2009, ανεξαρτήτως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών.

66 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό ερείδεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλόμενης απόφασης. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη συνολική ανάγνωση της εν λόγω απόφασης, ιδίως δε των σημείων 94 έως 214 αυτής, το διευρυμένο τμήμα προσφυγών ανέλυσε λεπτομερώς τον περιγραφικό χαρακτήρα του επίμαχου σήματος σε σχέση με το σύνολο των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών.

67 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ούτε η τυπογραφική εμφάνιση ούτε το χρώμα του επίμαχου σήματος του προσδίδουν ένα ασυνήθιστο ή εντυπωσιακό αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, το λεκτικό στοιχείο του εν λόγω σήματος απεικονίζεται σε γραμματοσειρά με τυποποιημένους λευκούς χαρακτήρες, χωρίς καμία τυπογραφική ιδιαιτερότητα. Μολονότι, βεβαίως, έχει τοποθετηθεί σε ένα ορθογώνιο κόκκινο, πορτοκαλί και κίτρινο φόντο, του οποίου ο κίτρινος και πορτοκαλί τόνος δημιουργεί την εντύπωση μιας ελαφράς απώλειας χρωματικής έντασης, το έγχρωμο φόντο, ιδίως το πορτοκαλί και κίτρινο χρώμα, είναι γενικώς σύνηθες στη διαφήμιση ή στις συσκευασίες και, ως εκ τούτου, ο καταναλωτής το θεωρεί ως διακοσμητικό στοιχείο.

68 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς το διευρυμένο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα εικονιστικά στοιχεία του επίμαχου σήματος χρησίμευαν αποκλειστικώς για να αναδείξουν το λεκτικό στοιχείο του εν λόγω σήματος και ουδόλως μετέβαλλαν το περιγραφικό περιεχόμενο του τελευταίου αυτού στοιχείου.

69 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 12, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 14, στοιχείο β′, του κανονισμού 2017/1001) εγγυάται στις ισλανδικές οντότητες τη χρήση της ονομασίας «Iceland», διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή, με τίτλο «Περιορισμός των αποτελεσμάτων του […] σήματος [της Ευρωπαϊκής Ένωσης]», έχει ως εξής:

«Το δικαίωμα που παρέχει το […] σήμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] δεν επιτρέπει στον δικαιούχο του να απαγορεύει στους τρίτους τη χρήση στις συναλλαγές:

[…]

β) ενδείξεων περί το είδος, την ποιότητα, την ποσότητα, τον προορισμό, την αξία, τη γεωγραφική προέλευση, το χρόνο παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών τους·

[…]

εφόσον η χρήση γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία ή το εμπόριο.»

70 Η διάταξη που μνημονεύεται στη σκέψη 69 ανωτέρω σκοπεί ιδίως να ρυθμίσει τα προβλήματα που δημιουργούνται στην περίπτωση καταχώρισης σήματος συντιθέμενου εν όλω ή εν μέρει από μια γεωγραφική ονομασία και δεν επιτρέπει στους τρίτους τη χρήση της ονομασίας αυτής ως σήματος, αλλά διασφαλίζει απλώς ότι οι τρίτοι μπορούν να το χρησιμοποιούν περιγραφικά, ήτοι ως ένδειξη σχετική με τη γεωγραφική προέλευση, υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση αυτή γίνεται σύμφωνα με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαΐου 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 και C-109/97, EU:C:1999:230, σκέψεις 26 έως 28).

71 Αντιθέτως προς ό,τι φαίνεται να υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι το άρθρο 12, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009 εγγυάται ότι κάθε επιχειρηματίας μπορεί να χρησιμοποιεί ελεύθερα τις ενδείξεις σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών δεν διασφαλίζει την προστασία του γενικού συμφέροντος το οποίο ενυπάρχει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του εν λόγω κανονισμού. Όλως αντιθέτως, το γεγονός αυτό καθιστά εναργές το συμφέρον που υφίσταται να εφαρμόζεται πράγματι ο κατά τα λοιπά απόλυτος λόγος ακυρότητας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 207/2009 σε σχέση με κάθε σημείο δυνάμενο να δηλώσει ένα χαρακτηριστικό των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα (πρβλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

72 Τέλος, τέταρτον, η προσφεύγουσα φαίνεται να προσάπτει στο διευρυμένο τμήμα προσφυγών ότι απέρριψε ως απαράδεκτη την έρευνα που εκπονήθηκε στις 2 Αυγούστου 2019 και στην οποία ελήφθησαν υπόψη τηλεφωνικές συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2019.

73 Εντούτοις, από τη συνδυασμένη ανάγνωση, μεταξύ άλλων, των σημείων 137, 138, 157 και 196 της προσβαλλόμενης απόφασης, διαπιστώνεται ότι το διευρυμένο τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα του παραδεκτού της έρευνας που πραγματοποιήθηκε στις 2 Αυγούστου 2019, αλλά το ζήτημα της αποδεικτικής της ισχύος.

74 Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόθεση της προσφεύγουσας είναι να θέσει εν αμφιβόλω την εκτίμηση ως προς την αποδεικτική ισχύ της ως άνω έρευνας, αρκεί η επισήμανση ότι δεν αναφέρεται σε καμία συγκεκριμένη συνέπειά της όσον αφορά την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του επίμαχου σήματος. Εν πάση περιπτώσει, όπως ορθώς έκρινε το διευρυμένο τμήμα προσφυγών, στο σημείο 157 της προσβαλλόμενης απόφασης, το γεγονός ότι απλώς ζητήθηκε από τους ερωτηθέντες να κατονομάσουν τα προϊόντα που συνδέουν συνειρμικά με το επίμαχο σήμα δεν αποτελεί αλάνθαστο και κατάλληλο κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να εκτιμηθεί ο περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος, δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει πάντοτε να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτονται από το σήμα (βλ. μνημονευόμενη νομολογία στη σκέψη 23 ανωτέρω).

75 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009

76 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από την INTA, προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009.

77 Το EUIPO και η Icelandic Trademark Holding αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και της INTA.

78 Δεδομένου ότι από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι αρκεί να συντρέχει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή προκειμένου να μην είναι δυνατή η καταχώριση του σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και υπό το πρίσμα της απόρριψης του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας, ο οποίος αφορά το συμπέρασμα του διευρυμένου τμήματος προσφυγών περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του ως άνω κανονισμού για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σήματος για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσδιορίζει, παρέλκει η εξέταση του βασίμου του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του ίδιου κανονισμού.

79 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

80 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

81 Δεδομένου ότι διεξήχθη επ' ακροατηρίου συζήτηση και η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO και της Icelandic Trademark Holding.

82 Η INTA φέρει τα δικαστικά έξοδά της σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η Iceland Foods Ltd φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Icelandic Trademark Holding ehf.**

3) **Η International Trademark Association (INTA) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Δημητρακόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουλίου 2025.

(υπογραφές)